

Milujme činem a nejen slovy

„To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe.“ (Jk 1,22)
(ZÁŘÍ 2024, z nedělní liturgie 1. září, XXII. neděle v mezidobí)

h n u t í
fokoláre

Vzpomínáte si, jak Mojžíš vystoupil na horu a obdržel od Boha Deset přikázání? Mojžíš pak vysvětlil lidem, že když se budou držet těchto správných zákonů, stanou se moudřími, budou žít dobře a ostatní lidé si jich budou vážit.

Když pak přišel na zem Ježíš, pomohl nám ještě lépe pochopit, jak žít tato přikázání a zdůraznil lásku, která všechna tato přikázání zaručuje. A často vystěloval, že je nestačí jenom znát, ale žít je konkrétními skutky.

Ježíš sám nám dal příklad tím, jak žil. O lásce jen nemluvil, ale miloval jako první, odpouštěl, miloval všechny. A může pomoci i nám, abychom to dělali. Žádá nás, abychom se snažili milovat konkrétně toho, kdo je vedle nás.

Dnes šel František navštívit Pavla, svého nejlepšího kamaráda. Oba dva nadšeně sbírají samolepky. Pavel je ve svém pokoji a na stole má album, kam si chce nalepit samolepky, které si právě koupil.

František si je prohlíží, vezme do ruky jednu samolepku a zvolá: „Ta je krásná, ta mi zrovna chybí!“. Pavla to velmi mrzí: „Tyjo! Právě tahle samolepka se dá tak těžko najít. Stejnou už nemám a chci si ji nechat!“

Opravdu mu ji nechce dát! Pak ale vidí kamaráda tak šťastného...a pomyslí si: „I když je to moc těžké...udělám skutek lásky!“ A řekne mu: „Tak jo, vezmi si ji, je to dárek!“ František je opravdu šťastný a obejmě Pavla!